

ANGYAL JEREMIÁS

Stella Maris

*Mint a hajós, ki az éjszaka támadt tengeri vésztől
egyre bizonytalanabb az irányban, s érzi, ezernyi
háborgó hullám játékszere lett a hajó, még
látja elúszni a tört kormánykereket, s a vitorlák
elszabadult, hűtlen lobogását fenn a magasban,
aztán már semmit se, kiáltani sincs levegője,
szélporlasztott, sós párát szív csak be zihálva,
mégis, hangtalanul nevedet formálja az ajka:
így szólítalak én is, Anyám, mert vesztemet érzem.*

*Jöjj, Igened ragyogása vezessen az úttalan úton,
jöjj, te segíts, hogy a Sok viharában az Egyre figyeljek.*

A 23. zsoltár

*Dús hiányok közt okosan terelget,
s nem gyötör szükség, noha szűk az ösvény,
szép vizekhez visz, felüdíti lelkem:
pásztorom Isten.*

*Nincs mitől félnem, ha halál vet árnyat
lépteimre, s fáj, ha el-elkap olykor
jó botod, vessződ, de veszélytől óv meg:
sújtvá vigasztal.*

*Ellenem törnek, de te ünnepedre
hívsz, olaj csordul fejemen, s a kelyhem
vérpíros borral telitöltöd, íme,
önmagad adván.*

*Irgalom kísér utamon, kegyelmed
fogyhatatlan tölti be napjaim, hogy
házzadat lakjam, valamíg csak élek,
szüntelen. Ámen.*

